

Internationaal nieuws door Theo Cappon

Een week lang te gast in het Russische Nash Dom winterkamp (Nash Dom= ons huis)

Zoals velen van u weten bestaat er een lange traditie van de Nash Dom kinderkampen. Van 1994 t/m 2009 organiseerden de Russische- en Nederlandse Korczak verenigingen gezamenlijke zomerkampen voor gehandicapte en niet-gehandicapte kinderen uit Nederland en Rusland.

In de Nash Dom kampen laten we ons inspireren door Korczaks gedachtegoed en zijn pedagogische ideeën, zoals

- Het recht van het kind op respect.
- Het recht van het kind te zijn zoals het is.
- Kinderen en volwassenen zijn gelijkwaardig
- Het recht van het kind op zijn/ haar eigen ontwikkeling.
- Het recht van het kind om te vragen en te klagen.
- Het recht van het kind om fouten te maken.
- Kinderen dragen zorg voor elkaar.
- Het recht van het kind op de huidige dag.
- Etc.
-

Onze Russische vrienden zijn eind negentiger jaren met een nieuw initiatief gestart: korte winterkampen van 5 a 7 dagen in de Kerstvakantie (Het Russisch-Orthodoxe kerstfeest valt op 7 januari). Deze korte winterkampen vinden plaats in de regio Moskou.

Toen ik de uitnodiging kreeg om 't winterkamp dit jaar mee te maken heb ik dat onmiddellijk met beide handen aangegrepen.

Het was een unieke ervaring en graag hierna wat mooie impressies.

Op 3 januari, in alle vroegte, verzamelden zich ouders, kinderen en groepsleiding op één van de bekende pleinen van Moskou. Er viel een venijnige poedersneeuw en iedereen popelde om in de warme bus te stappen. En dan eindelijk is het zover en zijn we op weg,uitgelaten zwaaiend naar de achterblijvers. Na anderhalf uur bereiken we het vakantiecomplex, zo'n 150 km ten zuiden van Moskou. 57 kinderen en 14 begeleiders zoeken hun kamers en binnen een uur zijn we gesetteld en klaar voor de lunch in de grote kantine.

Zoals gezegd, een paar korte karakteristieken van dit winterkamp.

Het is een echt integratiekamp; kinderen met of zonder beperking; kinderen uit zwak-maatschappelijke gezinnen, samen met kinderen uit reguliere gezinnen;

kleine kinderen en tieners. Het is een prachtige mix. De bovengenoemde uitgangspunten en de integratiegedachte krijgen in het kamp handen en voeten. Met grote bewondering zag ik hoe de blinde en enkele autistische kinderen op een vanzelfsprekende manier bij alles werden betrokken en volledig in hun waarde werden gelaten. (Het recht te zijn zoals je bent).

Ik sprak een blinde jongen (zijn Engels was heel redelijk) die 24 uur gereisd had vanuit de regio Oertmoetia om dit kamp voor de 3^e keer mee te maken. Hij vertelde me hoe hij geniet van de speciale atmosfeer en de warmte die hij van de leiding en leeftijdgenoten ontvangt.

Heel kenmerkend voor het Nash Dom kamp is de wijze waarop volwassenen met de kinderen omgaan. Inderdaad de kinderen mogen zijn zoals ze zijn en de groepsleiding laat ieder kind met zijn of haar competenties tot zijn recht komen. Kinderen kunnen zelf workshops aanbieden of krijgen binnen een toneelstuk precies die rol die het beste bij ze past.

En iedere avond verzamelt de familie zich om aangestoken kaarsen (de zwetska) en bespreekt alles wat er zich op zo'n dag heeft voorgedaan. Dus ook ruzies, vragen of wensen voor de komende dagen. Kortom echt luisteren naar elkaar en respect tonen.

Ik werd elke keer weer getroffen door de sfeer tijdens de Sbor (verzamelen in de kring) na het avondeten. In de kring doet de hoofdleiding mededelingen en vraagt naar reacties op de dag en.....geeft kinderen de gelegenheid iemand te bedanken. Bv "Ik wil Sasja bedanken omdat ze zo'n leuke workshop heeft gegeven" of "Ik wil Igor bedanken want hij heeft mijn mobieltje gevonden", e.d. Een heel bijzonder pedagogisch moment want kinderen ervaren wat het is om in een gemeenschap te leven waar je naar elkaar omziet en zorg draagt voor elkaar.

In het kamp vinden doorlopend bijzondere activiteiten plaats. Ik noem er een paar. Zo zijn er elke dag allerlei workshops die door de leiding maar ook door de kinderen zelf aangeboden worden, zoals gitaar spelen, fotostudio, make-up, moderne kunst ontwerpen, theater, schaken etc, Het is verbazingwekkend hoe gemotiveerd en geconcentreerd kinderen meedoen. Dat zie je ook terug bij de zg familiepresentaties. In theatervorm worden scènes uit Russische sprookjes gespeeld of men werkt samen een eigen idee uit. De kinderen zijn daarin verrassend creatief en inventief. Er wordt met grote overgave gespeeld en geacteerd.

Heel bijzonder tenslotte is de Poëzieavond. We komen in de gemeenschappelijke ruimte bij elkaar en zitten met z'n allen op de grond rond brandende kaarsen. Iedereen wordt uitgenodigd om, als hij of zijn dat wil, een gedicht voor te dragen, een lied te zingen, een kort verhaal voor te lezen of een muziekinstrument te bespelen. Het maakte op mij een enorme indruk te ervaren hoe de Russische kinderen, soms niet ouder dan 7 jaar, lange gedichten of liederen uit het hoofd kennen. Ik denk dan onwillekeurig aan onze Nederlandse scholen. Waar is onze lied- en literatuurcultuur?

Kortom, de ervaringen in deze Nash Dom- week van onze Russische Korczakvrienden hebben grote indruk op me gemaakt. Het geeft in ieder geval weer extra inspiratie voor onze eigen Nash Dom kampen in Nederland.